

Egy hét

BUDAPEST HANGVERSENYTERMEIBEN

BEETHOVEN JEGYÉBEN viszonylag könnyen követ-
zajlott le az idei évad egyik hető, annál is inkább, mivel
legszebb hangversenye hétfőn, a mű alapdallama széles kor-
az Erkel Színházban. A *Magyar Állami Hangversenyzenekar* rállá fejlesztve nyeri el kielé-
János vezérelte, a *Hegedűverseny* szól- gító és megnyugtató megoldá-
listája Kovács Dénes volt. A sát. Csupán néhány élettelje-
műsor szokatlanul rövid volt, sen lüktető harmónia-felület
a versenymű nyitotta meg a tetszett kissé hosszadalmas-
hangversenyt és utána az *I. nak, túl sokszor ismételtnek.*
szimfónia hangzott fel. Nyil- A mű szigorú kézzel megraga-
vánvaló, hogy a karmester dott és összefogott egysége
nem szándékozott súlyosabb azonban jelentős hatást tett.

Kovács Dénes, a reá min- Kocsis Zoltán Bach *d-moll*
dig jellemző puritán értelme- *zongoraversenyét* nagy tech-
zéssel, a lényegre törő egy- nikai fölénytel és káprázatos
szerűséggel közelített Beetho- biztonsággal adta elő. Külö-
ven egyetlen hegedűkoncert- nösen az első tétel lüktetése
jéhez, amelynek valódi nehéz- hangzott rendkívüli erővel és
ségei éppen a zenei anyag ellenállhatatlanul. Kocsis
puritánságában és lényegre Kocsis Bach-képében van valami
koncentrált tömörségében rej- riasztó és kérlelhetetlen, de
lenek. Hívalkodó, mutatós egyénisége olyan átütő és
passzázsok, a hegedű számára szuggesztív, hogy szinte elné-
hálás bravúrhatások nem káprá- mítja az ellenvéleményeket.
ráztatják itt el a hallgatót, el- Csupán a második tétellel
lenben minden egyes hang kepcsolatban jegyzendő meg,
dallamvívő és a forma épüle- hogy a balkéz ostinató-szerűen
tének nélkülözhetetlen eleme: lüktető-vonuló témája Kocsis
ezért vált a hegedűsök rette- előadásában kissé forszírozott-
gett próbatételévé a bemuta- nak hangzott és ezért nem
tója óta eltelt több mint más- mindig olvadt össze a vele
fél évszázad folyamán. Köny- együtt játszó basszus-vonó-

Beethoven *V. szimfóniája* Erdélyi Miklós vezényletével
a közönség legszebb álmait
váltotta valóra. Már a meg-
nyitás tragikus gesztusa sötét
és fenyegető nagysággal ele-
venedett meg és szenvedélye-
sen fejlődött tovább, szinte
kitapinthatóan követve e fel-
oldhatatlan tétel körvonalait.
Kár, hogy a továbbiakra néz-
ve meg kell elégedni azzal a
megállapítással, hogy Erdélyi
és zenekara egyetlen anyag-
ból, káprázatos egységgel épít-
tette fel a mű egészét. És még
valamit: ilyenkor érthető meg
igazán, miért vált az *V. szim-
fónia* Beethoven legtöbbet
játszott, legnépszerűbb alkotá-
sává.

LANTOS ISTVÁN, immár
jólismert fiatal zongoraművé-
szünk orgonistaként mutatko-
zott be a Zeneakadémia nagy-
termében.

Kiváló orgonaművésznek
bizonyult. Nagy dolog ez, ha
meggondoljuk, milyen ritkán
„merészkedik” zongorista az
orgonához. Lantos — zongo-
rán többször megcsodált —
színező fantáziája, különös ké-
pessége arra, hogy minden
hangzsfelületet kimunkáljon
és megvalósítsa, az orgonán
ragyogó eredményeket hozott.
Bach-regisztrálása talán itt-
ott túlságosan is színesnek bi-
zonyult, kissé tarka benyo-
mást tett — de könnyen lehet,
hogy neki van igaza. De a
Vivaldi—Bach *d-moll concerto*
lassútételének csodásan ívelő
dallama, vagy az utolsó tétel
szikrázóan virtuóz megoldása
minden vitán felül állott.
Ugyanilyen csodás élményt
hozott az úgynevezett *Dór toc-
cata és fuga* vonalszerű poli-
fón építkezése. Még ennél is
nagyobb örömet, valóságos el-
ragadtatást keltett Liszt *B—A*
—C—H prelúdium és fúgája:
Lantos István — zongorán ki-
fejlesztett — egzaktt billentése
és ritmikus fegyelme nagy-
szerű eredményeket hozott,
valósággal átvilágította a zene
szövetét. Rendkívüli sikert
aratott.

A hangversenyen közremű-
ködő Győri Leánykar Pa-
lestrina *Magnificat*-ját és
Benjamin Britten *Missa Bre-
vis*-ét adta elő Szabó Miklós
vezényletével. Krisztálytisztá
együtthangzás, a legteljesebb
minőség (helyenkint túlfino-
mitottság) a frázisokban. Ki-
dolgozott és végleges produk-
ció volt. Különösen Britten
igen szellemes és hatásos rö-
vid miséje tett remek benyo-
mást — a siker hatására az
egyik tételt meg kellett ismé-
teltetni.

Pernye András

Pándi Marianne

ERDÉLYI MIKLÓS pénteken a Rádiózenekarral adott nagyszerű koncertet, Kocsis Zoltán közreműködésével.

Szóllósy András *Trasfigurazione* című művének bemutatója örvendetes esemény. A szerző — aki a közelmúltban két *Concertó*-jával keltette fel a figyelmet és az érdeklődést tehetsége és kitűnő felkészültsége iránt — félreérthetetlenül új utakra lépett. Ez az új út bizonyos értelemben visszakanyarodás a zene legősibb princípiumaihoz, így mindenekelőtt a ritmushoz. A zeneszerzés legmodernebb irányzatai köztudomásúan felszámolták a zene melodikus, funkciós-harmonikus és ritmikus folyamatát egyaránt (szükségszerű volt e három alapelem együttes száműzése, hiszen a régi muzsika egymástól elválaszthatatlan három dimenzióját reprezentálta!) Szóllósy sikeresen használta fel a zenei folyamatot előre vivő ritmikus energiát új művében. Belső dallamépítkezési logikája szintúgy.